

то, когато таткото бил млад момък, крадял китките от главата на майката на нейния любим. А той бил красавец:

*Отите му – бездънни сини езера,
косите с цвят на кестен,
а устните подканвали да кацнеш върху тях
и да останеш там до късна есен.*

Проблемът не намерил разрешение. Всъщност майката със замах решила нещата, но, разбира се, не в полза на Ромеото. И така още от този момент на нашата героиня ѝ станало ясно, че нещата, които на пръв поглед са леснодостъпни, всъщност са непостижими. И друго разбрало нашето момиче – за да постигнеш нещо, не само трябва много да го желаеш, но и да можеш да прецениш, че наистина ти е нужно. Да можеш да усетиш кое можеш да промениш и ако е видно, че не можеш, да намериш сили да го приемеш. Тогава чак трябва да тръгнеш по пътеката, която може би не най-бързо, но най-сигурно ще те отведе до мечтата ти. И както розата, макар и царица сред цветята, си има своите бодли, така и нещата от живота си имат своята сива страна. И макар че по онова време няма как нашата героиня да е чела Дейл Карнеги, тя всъщност се опитала да направи „от лимона – лимонада“. Казано по-простичко – решила да се опита да превърне пасивите в живота си в активи, понеже монетата на живота се е обърнала от повредената ѝ страна. В тон с тези размишления един ден нашата ромска Жулиета направила своя съдбовен избор – избрала си съпруг. Е, него не можем да опишем по подобен начин, защото няма да е истина, но само ще кажем:

*Не бил красив и снажен,
но затова бил много важен,
от град голям бил родом,
на скромността бил казал: „Сбогом!“.*

Не се чудете, слушатели, защо такъв бил изборът на нашата героиня. Тя искала да излезе от рамките на малката затворена ромска общност, която не ѝ осигурявала нужното количество „кислород“, за да живее душата ѝ. Надявала се, че изборът ѝ ще ѝ осигури интелигентен начин на живот в големия град, професионална реализация (а не само домакинска) и че ще задоволи жаждата си за духовна храна. Разсъждавала тя тогава, че по този начин ще осигури абсолютно различна социална среда за децата си. Както